

Dr. Elie Hatem a Manuel Ochsenreiter

Autor: Manuel Ochsenreiter

Dr. Elie Hatem, libanonsko-francouzský právník a politický poradce v rozhovoru s Manuelem Ochsenreiterem hovoří o proměnách geopolitické šachovnice po rozpadu Sovětského svazu i dalších aspektech současného vývoje ve světě.

Manuel Ochsenreiter: Dr. Hateme, jak byste stručně shrnul současnou mezinárodní politickou situaci?

Dr. Elie Hatem: Jako chaos vyvolaný politickými projekty a nebezpečnými hrami. Některé mocnosti tento stav samozřejmě využívají, zejména pak ty, které se na jeho vzniku nejvíc podílely. Do celého projektu proudí ohromné sumy peněz. Zažili jsme hospodářskou a finanční krizi, následovanou krizí intelektuální a kulturní. Veřejným míněním lze snáz manipulovat, protože lidé obecně mají horší povědomí i méně času na analýzu politické situace. Tak lze snadno dosahovat vytyčených politických cílů, zvláště když si ještě vypomůžete náboženstvím nebo zaséváním strachu mezi obyvatelstvem.

MO: Kdo této situace podle vás využívá a jak?

EH: V první řadě Spojené státy, jež se po rozpadu Sovětského svazu staly jedinou supervelmocí a „globálním policistou“. USA skrze své zpravodajské agentury a pod kontrolou různých lobby uskutečňují své plány za pomoci „měkkých“ i nepokrytě tvrdých mocenských nástrojů. Washington stojí v čele anglosaského světa, domova finančních center. Jak ostatně už dávno prohlásil Amschel Rothschild: „Dejte mi kontrolu nad penězi národa a nezáleží mi na

tom, kdo dělá jeho zákony.“

Od zhroutení SSSR jsme tak byli svědky série vojenských zásahů a invazí, podepřených vylhanými záminkami v mainstreamových médiích. Proběhly také četné těmito silami zosnované revoluce. Vezměme si třeba tažení v Iráku, které mělo destabilizovat celý Blízký východ. Takto byly nastoleny podmínky pro takzvané **Arabské jaro**, jehož výsledky jsou zjevné: posílení náboženského fanatismu, zhroutení států a jejich nahrazení chaosem. Právě k tomu došlo v Tunisku, Libyi, Jemenu, Egyptě nebo Sýrii. Kdo za tím stojí? Kdo z toho vytěžil? USA, jejich spojenci a lobby, které určují americkou zahraniční politiku. V Egyptě, Tunisku, na Ukrajině a ve východní Evropě, ale také ve Středozeří očividně sehrály zásadní roli nadace **George Sorose**, jedna z pák americké „měkké“ síly.

MO: Nedochází ale dnes k výzvám suverénní americké pozici coby globální supervelmoci ze strany nastupujících velmocí jako Rusko a Čína?

EH: Jistě. Po skončení války v bývalé Jugoslávii se Spojené státy fakticky pasovaly do pozice „globálního četníka“, čímž definitivně skoncovaly s bipolaritou, před pádem komunismu určujícím rysem mezinárodního společenství.

Už po 2. světové válce se svět rozdělil na dva bloky: východní, „nesvobodný“ svět v čele se Sovětským svazem na jedné straně, a západní, „svobodný“ svět vedený Amerikou na straně druhé. Ve východním nesvobodném bloku byla lidem upírána svoboda slova, pohybu nebo podnikání. Báli se svobodně promluvit, kritizovat systém nebo projevit svou vlastní vůli – a to dokonce i v bezpečí svých domovů. Kolektivní entity měly jen omezené svobody i právo na sebeurčení. Ve „svobodném světě“ tomu tak nebylo. Osobně jsem k tomuto světu nejen patřil, ale také jsem jej vždy bránil: byl jsem členem WACL (Světová antikomunistická liga) a nikdy by mě nenapadlo, že se jednoho dne podívám do Moskvy, hlavního města „nesvobodného“ světa.

Dnes se však rychle blížíme stavu zcela opačnému. V kdysi svobodném světě jsme pod absolutní kontrolou, bez svobody pohybu i projevu. Přísné kontrole podléhají také všechny finanční a podnikatelské transakce. Lidé mají strach svobodně se vyjádřit, dokonce i po telefonu nebo na sociálních sítích. Každý projev myšlení odlišného od oficiální systémové linie si lidé raději dvakrát rozmyslí. Jako by se zde žilo v diktatuře bez viditelného diktátora. Nepodobá se to nápadně někdejšímu „nesvobodnému“ světu? Rusko naopak směřuje k větší svobodě a proti mezinárodnímu terorismu namísto jeho sponzorování bojuje.

MO: Je to pro Západ ospravedlněním protiruských sankcí?

EH: Pochopitelně. Rusko a jeho spojenci představují překážku pro západní záměry. Washington s Bruselem by chtěli zažehnout chaos po celém světě. Ruský zásah v Sýrii a úspěšné potlačení tamějších snah o destabilizaci, včetně hrozby Evropě v podobě Islámského státu, Západ chápe jako sabotáž svých plánů. Rusko se prostřednictvím války v Sýrii „vrátilo“ do první mezinárodní ligy a našlo nové spojence, hlavně Čínu a Írán.

MO: Když už zmiňujete Írán, jak vnímáte americké sankce proti temnějšímu režimu?

EH: Írán se stal součástí „nového svobodného světa“, když odmítnul anarchickou globalizaci, postavil se na obranu suverenity nezávislých států a přihlásil se k respektu k přirozeným a národním hodnotám společností i národů. Írán od islámské revoluce roku 1979 učinil značný pokrok a povedlo se mu snoubit stát, tj. vládu práva, s autentickým perským národem, „skutečnou zemí“. Znovu se také ujal své tradiční pozice ochránce celého šíitského světa, jak tomu bylo už od 17. století, kdy se tato podoba islámu stala perským státním náboženstvím.

Podobné je to i v Rusku, které se po pádu komunismu také vrátilo ke své vedoucí roli v pravoslavném světě. Obě země mimochodem plně respektují práva ostatních náboženských společenství uvnitř svých hranic.

Protiiránské sankce jsou protiprávní, protože sankce lze uvalit jedině za porušení mezinárodních právních předpisů. Jakých mezinárodních protiprávních činů se Írán dopustil? Bojoval proti teroristům v Sýrii a Iráku, to vše na žádost legitimních vlád v Bagdádu a Damašku a ve snaze ochránit jejich suverenitu. Postavil se také na obranu syrských křesťanských komunit, ohrožených barbarismem islamistů ISIS.

MO: Při své kritice americké vlády v podstatě nerozlišujete mezi předchozími prezidenty a stávající Trumpovou administrativou...

EH: Prezident Donald Trump sice učinil obrat v mnoha bodech domácí politiky svých předchůdců, jejich zahraniční politiku však naneštěstí zachoval. Podobu americké zahraniční politiky rozhodujícím způsobem určují lobbistické skupiny – nejsilnější je izraelská lobby – a zpravodajské služby. V průběhu své předvolební kampaně Trump zřejmě věřil, že dokáže zlomit moc zavedeného establishmentu. V roce 2015 dokonce výslovně řekl, že nebude loutkou izraelské lobby. Jelikož se ale za tato slova dočkal nařčení z „antisemitismu“ a další vlny útoků médií, rychle obrátil a přislíbil AIPAC svou naprostou věrnost a podřízenost. To také vysvětluje jeho pohnutky pro přesun amerického velvyslanectví z Tel Avivu do Jeruzaléma i jeho tvrdohlavou politiku vůči Íránu.

*Dr. Elie Hatem je i politickým
poradcem někdejšího vůdce Front
National Jean-Marie Le Pena*

MO: Vede odtud vůbec nějaká cesta ven?

EH: Máme co do činění s globální krizí: střetem obyvatelstva s vládami, podle všeho loutkovými. Nositeli skutečné politické moci jsou totiž pod pláštěm systému globalizace skryté síly a hráči, což měl při své kritice Spojených národů na mysli i někdejší generální tajemník OSN Butrus Butrus-Ghálí. Počátkem 20. století došlo rozdmýchávání nacionalismu ke zničení tradičních říší. V současnosti jsme pak svědky likvidace národních států za účelem iniciace všeobecného zhroucení národů i civilizací do všeobecného chaosu. **Všichni tak musíme bránit své historické civilizace, kultury, hodnoty, osobitost, svobodu a nezávislost. Musíme vzdorovat globalizaci a soustředit se na obranu naší suverenity.**

Rozhovor Manuela Ochsenreitera s Eliem Hatemem The project of world chaos vyšel na stránkách Free West Media 26. září 2018.